

- 5) Kas direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 9, direktiivi 2002/20/EÜ (loadirektiiv) artikli 5 lõike 2 teise lõigu ja artikli 7 lõike 3 ning direktiivi 2002/77/EÜ⁽¹⁾ artikli 4 alusel on liikmesriigid kohustatud likvideerima vähemalt alates 25. juulist 2003 (vt loadirektiivi artikkel 17) olukorra, kus kirjeldatud teleringhäälingu teostamise tõttu on sagedused tegelikult hõivatud (seadmete kasutamine kontsessiooni või taotlejate võrdlemise tulemusel antud loa puudumisel) ning keelama seega ringhäälingu teostamise, mis ei põhine eetri planeeringul ega mitmekesisuse suurendamise loogikal ja on lisaks sellele vastuolus liikmesriigi poolt avaliku menetluse tulemusel antud kontsessioonidega?
- 6) Kas liikmesriik võis ja võib viidata direktiivi 2002/20/EÜ (loadirektiiv) artikli 5 lõike 2 teises lõigus ja direktiivi 2002/77/EÜ artiklis 4 ette nähtud erandile vaid teabe mitmekesisuse kaitse või kultuurilise ja lingvistilise mitmekesisuse kaitse tagamise eesmärgil ning mitte siseriiklikes õigusaktides ettenähtud kontsentratsioonipiire ületavate võrkude kasutajate kasuks?
- 7) Kas direktiivi 2002/20/EÜ artiklis 5 sätestatud erandist kasu saamiseks peab liikmesriik näitama, milliste eesmärkide saavutamist nimetatud erandit sätestavate siseriiklike õigusaktidega taotletakse?
- 8) Kas nimetatud erandit saab kohaldada lisaks avaliku ringhäälinguteenuse kontsessioonärile (Itaalias RAI) ka eraõiguslikele operaatoritele, kes ei ole pakkumismenetlust võitnud, ning selliste äriühingute kahjuks, kellele on seaduslikult pakkumismenetluse võitmise alusel antud kontsessioon?
- 9) Kas esmasest ja teisesest ühenduse õigusest tulenevast õiguslikust raamistikust, mis püüdleb tõhusa konkurentsi (workable competition) tagamisele muuhulgas ka ringhäälinguturu valdkonnas, tuleneb siseriikliku seadusandja kohustus vältida vana analoogringhäälingu korra kehtimajätmist samaaegselt nn maapõhise digitaalringhäälingu alustamisega, kuna vaid analoogringhäälingu nn väljalülitamise korral (koos järgneva üldise üleminekuga digitaalringhäälingule) oleks võimalik taaskasutada tekkivaid vabu sagedusi erinevatel eesmärkidel, samas kui vaid maapõhisele digitaalringhäälingule ülemineku alustamine võib hiljem suurendada paralleelse analoog- ja digitaalringhäälingu (simulcast) tõttu tekkinud vabade sageduste puudust?
- 10) Lõpetuseks, kas selline siseriiklik õigusakt nagu seadus nr 112/2004, mis näeb ette uue piiri — 20 % rahalistest vahenditest –, mis on seotud uue ja äärmiselt laiaulatusliku kriteeriumiga (nn SIC: seaduse nr 112/2004 artikli 2 punkt g ja artikkel 15), mis hõlmab ka tegevused, mis ei mõjuta teabeallikate mitmekesisust, samas kui konkrentsiõiguses kasutatav "võrdlusturg" teeb vahet erinevatel turgudel ning ringhäälingu valdkonnas eristatakse tasulist ja tasuta televisiooni (vt muuhulgas komisjoni 21. märtsi 2000. aasta otsus COMP/JV. 37-BSKYB/Kirch Pay TV määrus (EMÜ) nr 4064/89 Merger Procedure ja komisjoni 2. aprilli 2003. aasta otsus COMP/M.2876-NEWSCORP-TELEPIU' määrus (EMÜ) nr 4064/89 Merger Procedure), tagab Euroopa õigusega tagatud teabeallikate mitmekesisuse ja konkurentsi kaitse ringhäälingu valdkonnas?
- (¹) EÜT L 108, 24.4.2002, lk 21.
 (²) EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33.
 (³) EÜT L 249, 17.9.2002, lk 21.
- Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour d'appel de Bruxelles 13. oktoobri 2005. aasta otsusega kohtuasjas De Landtsheer Emmanuel SA versus Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, lühendatult CIVC ja Veuve Clicquot Ponsardin SA**
- (Kohtuasi C-381/05)**
- (2006/C 10/20)
- (Kohtumenetluse keel: prantsuse)
- Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Cour d'appel de Bruxelles'i 13. oktoobri 2005. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas De Landtsheer Emmanuel SA v. Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, lühendatult CIVC ja Veuve Clicquot Ponsardin SA, mis saabus kohtukantseleisse 19. oktoobril 2005.
- Cour d'appel de Bruxelles küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:
1. Kas võrdleva reklaami määratlus hõlmab ka reklaamsõnumeid, milles reklaami avalikustaja viitab ainult ühte liiki tootele niiviisi, et on võimalik arvata, et sellisel juhul osutab see sõnum kõigile seda liiki toodet pakkuvatele ettevõtjatele ja et igäüks neist võib väita, et ta on identifitseeritud?
 2. Selleks, et kindlaks teha, kas reklaami avalikustaja ja tema poolt osundatud ettevõtja on omavahel konkrentsisuhetes direktiivi artikli 2a tähenduses:
 - a. Kas eelkõige artiklit 2a artikli 3a punktiga b võrreldes tuleb asuda seisukohale, et selle sätte tähenduses on konkrent iga ettevõtja, keda antud reklaami alusel on võimalik identifitseerida, olenemata tema poolt pakutavatest teenustest või kaupadest?

b. Kas eeldusel, et vastus eelmisele küsimusele on eitav ja et konkurentsisuhte kindlakstegemiseks on vaja lähtuda muudest tingimustest, tuleb silmas pidada tegelikku turusituatsiooni ja ühenduses olevaid tarbimisharjumusi või tuleb ette näha ka nende harjumuste arenemist?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour de cassation de Belgique 7. oktoobri 2005. aasta otsusega kohtuasjas Raffaele Talotta versus Belgia riik

(Kohtuasi C-383/05)

c. Kas kontrolli läbiviimisel peab piirduma ühenduse terriitoriumi selle osaga, kus reklaami levitatakse?

(2006/C 10/21)

d. Kas konkurentsisuhte ettekujutamiseks tuleb piirduda võrdluse objektiks olevate tooteliikidega nii nagu neid üldiselt tajutakse või tuleb võimaliku asendatavuse määra hindamisel arvesse võtta ka selle toote, mida reklaami avalikustaja soovib vaidlusaluse reklaamiga reklaamida, konkreetseid omadusi ja imidžit, mida ta soovib sellele anda?

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

e. Kas kriteeriumid, mis võimaldavad kindlaks teha konkurentsisuhte artikli 2 punkti 2a tähenduses on identsed kriteeriumitega, mis võimaldavad tuvastada, kas võrdlus vastab artiklis 3a punktis b väljatoodud tingimustele?

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Cour de cassation de Belgique'i 7. oktoobri 2005. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Raffaele Talotta v. Belgia riik, mis saabus kohtukantseleisse 24. oktoobril 2005.

Cour de cassation de Belgique küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

3. Kas direktiivi 84/450 (¹) artikli 2 punkti 2a ja sama direktiivi artikli 3a võrdlusest tuleneb lisaks, et:

Kas EÜ artiklit 43 (endine artikkel 52) tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline siseriikliku seaduse säte nagu 27. augusti 1993. aasta kuningliku määruse, mis võeti vastu Code des impôts sur les revenus 1992 (1992. aasta tulumaksuseadustik) artikli 342 lõike 2 alusel, artikkel 182, mille järgi kohaldatakse maksustatavaid miinimumsummasid üksnes mitteresidentidele?

a. igasugune võrdlev reklaam, mis võimaldab identifitseerida teatavat liiki toote, juhul kui selle põhjal ei ole võimalik identifitseerida konkurenti või viimase poolt pakutavaid kaupu, on keelatud?

b. võrdlemise lubatavust tuleb kontrollida ainult muude kui võrdlevat reklaami käsitleva direktiivi sätteid ülevõtvate liikmesriigi õigusnormide alusel, mis võivad viia tarbikaitse taseme nõrgenemiseni või selleni, et ettevõtjad seostavad teatavat liiki toodet pakitudes seda reklaami avaldaja poolt pakutava tootega?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Oberster Gerichtshof 28. septembri 2005. aasta määrusega kohtuasjas Color Drack GmbH versus Lexx International Vertriebs GmbH

(Kohtuasi C-386/05)

(2006/C 10/22)

4. Kas juhul kui tuvastatakse võrdleva reklaami olemasolu artikli 2 punkti 2a tähenduses, tuleb direktiivi artikli 3a punkti 1 alapunktist f järeldada, et keelatud on igasugune võrdlus, milles seostatakse päritolunimetusega tooteid päritolunimetuseta toodetega?

(Kohtumenetluse keel: saksa)

(¹) Nõukogu 10. septembri 1984. aasta direktiiv 84/450/EMÜ, mis käsitleb eksitava reklaamiga seotud liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamist (EÜT L 250, lk 17), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. oktoobri 1997. aasta direktiiviga 97/55/EÜ (EÜT L 290, lk 18).

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Oberster Gerichtshof'i 28. septembri 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Color Drack GmbH v. Lexx International Vertriebs GmbH, mis saabus kohtukantseleisse 24. oktoobril 2005. aastal.